La vida somriu a 43 nens orfes

La inversió de tres dones d'Empuriabrava permet treure uns infants de la pobresa

Inge Hoffmann i les seves dues filles, Susanne i Astrid, van conèixer, en el decurs d'un viatge a Tanzània, un grup de quaranta-tres nens i nenes que vivien en un orfenat en unes condicions força deplorables. Durant molt temps, van voler ajudar persones necessitades, però es volien assegurar que la seva acció fos palpable, i van decidir invertir la il·lusió, diners de la seva butxaca i la solidaritat d'amics en proporcionar una casa digna i uns recursos bàsics a aquests infants.

CASTELLÓ D'EMPÚRIES | **MAIRENA RIVAS**

■ Hi ha una dita a l'Àfrica que resa: "Molta gent petita, fent moltes coses petites, en molts llocs petits... aconsegueixen fer alguna cosa gran." I aquesta dita, que es pot llegir en un tauler d'un despatx d'Empuriabrava, defineix el tarannà de les tres dones que han decidit que aquestes paraules estiguin en un lloc ben visible. Inge Hoffmann i les seves dues filles, Susanne i Astrid, han fet possible que quaranta-tres nens i nenes de Tanzània visquin ara en unes condicions saludables i pròsperes. Com per casualitat, la vida les va fer passar pel lloc indicat en el moment més oportú.

Totes tres van anar el novembre del 2005 a Tanzània, en un viatge de plaer, i, estant allà, van fer una excursió al parc natural del Kilimanjaro. L'itinerari transitava per un camí, pròxim a la ciutat d'Arusha, al costat del qual van llegir un rètol: "Casa de nens i nenes." A les seves bosses, les tres turistes duien objectes que havien transportat des d'Empuriabrava amb la intenció de regalar-los als infants del país africà. "Els donarem a aquests nens", van acordar totes tres, sense imaginar, *a priori*, que els joves inquilins d'aquella casa calarien en un tres i no res fins al fons dels seus cors.

La casa era un orfenat, muntat per un home, Elisante Pallango, per a quaranta-tres nens i nenes de 3 a 15 anys. Elisante Pallango va explicar a Inge, Susanne i Astrid Hoffmann que havia decidit ajudar tots aquells petits a partir del moment en què una nena de 12 anys va tocar la porta de casa seva per demanar-li feina, perquè ella i els seus germans s'havien quedat orfes i no sabien a on anar.

Susanne i Inge Hoffmann mostren les fotos dels seus viatges a Tanzània, que s'han centrat en l'ajuda a uns nens que són orfes i necessiten recursos. ROSER LLENA

Només set llits per a tots

Les tres dones van trobar-se amb una casa que estava en unes condicions força deplorables i on vivien uns nens que l'únic que tenien, com a béns personals, era la roba malmenada que duien a sobre. Elisante Pallango feia tot el possible per alimentar-los i per proporcionar-los una llar, però els recursos econòmics eren més aviat escassos. "El poc que tenia era el que li aportaven alguns turistes que, com nosaltres, anaven de pas cap al Kilimanjaro. Mai cap organització ni el govern de Tanzània va fer un gest per ajudar-lo", expliquen Inge Hoffmann i les seves filles. La casa era de lloguer i hi havia dues habitacions amb set llits, per a tots. "En cada llit, entre cinc i set nens miraven de trobar el seu millor raconet per dormir", diuen les tres veïnes d'Empuriabrava, que mentre es lamentaven de veure aquella situació es van adonar que la cuina es reduïa a una foguera a l'exterior de la casa. "Vam veure clarament que aquells nens necessitaven ajuda i no ens ho vam pensar dues vegades, vam donar els diners necessaris per construir un orfenat amb cara i ulls en un terreny al costat de la casa llogada", diu Inge Hoffmann.

Les tres dones van trobar-se una casa que estava en un estat deplorable i on vivien uns nens amb la roba malmenada

L'ONG Good Hope es va crear per posar fi a l'extrema i desoladora pobresa d'uns nens d'un orfenat de Tanzània

I així va ser com la família Hoffmann va fundar l'ONG Good Hope, per posar fi a l'extrema i desoladora pobresa d'uns nens d'un orfenat de Tanzània. Elisante Pallango es va ocupar de supervisar la construcció de la casa i de gestionar els diners que la família Hoffmann hi va destinar, amb una confiança absoluta, com assegura Inge Hoffmann. "Aquell home va demostrar ser una molt bona persona i els resultats ens han donat la raó. Els diners han estat molt ben utilitzats", justifica. De fet, el fruit de tot plegat és una casa còmoda, amb dues habitacions, una per als nens i una altra per a les nenes, i les necessitats bàsiques garantides. A més, Elisante Pallango ha fet l'adequació d'un taller de fusteria i de costura. Les tres dones han comprat vuit màquines de cosir i estris de fuster perquè aquests nens puguin aprendre un ofici.

El gener del 2007, la mare i les dues filles van tornar a Tanzània i van veure in situ com havia quedat la casa. El que més les va gratificar va ser, com confessen elles mateixes, veure els nens i les nenes amb millor aspecte que l'última vegada que havien estat amb ells. Totes tres van arribar carregades de paquets. La solidaritat dels amics va fer possible reunir 120 quilos de roba de segona mà per a aquells infants, a més de teles mosquiteres, material escolar i altres regals que els petits van agrair amb cançons i somriures. Des del gener fins ara, les tres dones han aconseguit reunir els diners mensuals necessaris perquè als quaranta-tres nens no els falti ni menjar ni recursos per anar a l'escola, però la seva ONG necessita la implicació de la gent disposada a fer aportacions.

Encara hi ha molt per fer, a la casa d'Arusha

Encara hi ha molt per fer, i per aquesta raó les fundadores de l'ONG Good Hope confien que la seva crida serveixi per reunir les noranta-cinc persones que calen per poder recopilar els 950 euros mensuals que requereixen l'alimentació i l'educació dels orfes de la casa d'Arusha. "Amb només 95 persones que s'impliquin en aquesta acció benèfica, pagant deu euros al mes, podrem assegurar la prosperitat d'aquells infants i també d'altres que puguin anar arribant a l'orfenat", ha dit Inge Hoffmann. Good Hope disposa d'un compte bancari a l'entitat Solbank, d'Empuriabrava, amb el suport del director d'aquesta sucursal, el qual s'ha compromès a no aplicar cap tipus de comissió ni per transferències ni pel manteniment, sobre els ingressos mensuals. Tots els diners són enviats directament a l'orfenat de Tanzània i aquest és el número de compte corrent obert a tothom que vulgui col·laborar: Ingeborg Hoffmann Good Hope. ES53-0081-0177-10-0001534959. La web és *www.ampuriabrava-hoffmann.de/goodhope.html*.

AIXÍ ERA L'ORFENAT EL 2005

Una casa sense condicions d'habitabilitat

➢ La casa que Inge Hoffmann i les seves filles van trobar i on vivien trenta-quatre nens i nenes només la componien dues cambres, no hi havia menjador i la cuina es reduïa a una foguera a l'exterior.

AQUÍ ÉS ON VIUEN ARA

L'orfenat és ara acollidor, net i ordenat

➢ El nou orfenat es va construir en vuit mesos i l'estructura és molt sòlida. Els infants disposen de comoditats i, fins i tot, hi ha adequat un taller de fusteria i un altre de costura.

ELS NENS, EL 2005

Només tenien el que portaven a sobre

➢ La poca roba que els cobria el cos era l'únic bé personal que tenien aquests infants, quan van arribar les tres dones d'Empuriabrava per primera vegada a l'orfenat.

ELS NENS, EL 2007

Uniforme per a l'escola i estris personals

➢ Cadascun dels quaranta-tres nens de l'orfenat té, gràcies a Good Hope, el seu uniforme per anar a l'escola, roba per canviar-se i objectes personals que cada un guarda a la seva pròpia maleta *trolley*.

Empordà - 27-11-07